

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023. február 09.

Tartalom

15.beszélgetés Lilivel.

Hogyan értsük az angyal által megfogalmazott *Egyensúly* tartalmát, milyen egyensúlyról beszél?

„Csak a HIT a híd”. Ebben a tanításban az angyal milyen hitről beszél?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Deti: Drága Jóistenem! Hálás szívvel köszönöm, hogy újra itt lehetünk a közösségben, a Te nevedben és tanulhatunk Téged. Hát azt kell, hogy mondjam, hogy most már szinte megállás nélkül folyamatosan tapasztaljuk a világban azt a sok minden borzalmat, ami sújtja az emberiséget. A napokban hatalmas földrengés rázta meg Törökországot, ahol több ezer ember halt meg. Békét, nyugalmat és hitet kérünk a földön élő összes ember részére és nagyon köszönöm, hogy mi itt tudunk Téged tanulni, Benned gazdagodni. Kérlek, áldj meg bennünket a tanulékonyág lelkével. Ámen.

Ámen.

Kata: Testvérek! A közösség nevében köszöntöm az Anika testvérünket, most töltötte a 93. évet febr. 4-én. Kívánunk Neked az Égiek által megáldott napokat ebben a földi életedben, hogy megkönnyítsék az itt létedet. Ha testileg fáradt is vagy, de szellemileg tudj velünk haladni, gazdagodni az Istenben. Kérjük a mi Teremtőnket, adjon mind ehhez erőt itt a földi körülményeidben és kapd meg a segítséget ahhoz, amire szükséged van. Ámen.

János: Kedves Testvérek! Mindenkit szeretettel köszöntök, ma 2023. február. 09. csütörtök napja van. A mai nap tanulását az egyensúly témájával kezdjük, amellyel kapcsolatban hoztam is egy kigyűjtést, hogy hogyan is értsük ezt az angyal által megfogalmazott kijelentést, amit élet igeként húzott ki erre az évre az Annamari. Mielőtt elkezdjük, kiosztom még a vasárnapi örömmünnepek témájához elhozott kigyűjtést, amely talán az eddigi munkásságunk legkomolyabb, legdöntőbb, legkritikusabb, témájával fog foglalkozni. Azt gondolom, hogy már megértünk annyira, hogy ezzel a kérdéskörrel tudjunk találkozni. Akár közösen, vagy egyénileg is mindenki megtalálja erre a kérdés körre a válaszát. A téma: Egy vagyok vagy kettő. Ki vagyok én és ki az angyal? Visszatérve az Annamari kérdésére, úgy hangzott az életigéjében, hogy:

„A te dalod,

hogy ajánld fel szívedet.

Az egyensúlyt őrizd, a Negyediket.” (87.b.444.o.)

Ha ezzel végeztünk, elővesszük a 15. beszélgetés Lilivel anyagunkat, amelyben a hit és az ember kigyűjtés témakörét nézzük át, azzal fogok foglalkozni. Van-e valakinek kérdése, mondanivalója, hozott-e valami témát. Nincs. Azzal fogunk foglalkozni, hogy a kigyűjtött témák alapján, milyen egyensúlyról beszél az angyal. Annamari nagyon érzékletesen elmondta, hogy ő az egyensúlyt úgy értelmezte, ahogy én is, illetve, ahogy eddig tanultuk a Hang tanításában. Ne

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

törekedjünk valami egyensúlyra az értékrendünk alapján. Ha a buddhista tanításokra gondolunk, ahol az érzelmeknek a kiiktatása az életünkből, a gondolkodás kiiktatásáról van szó. Valami olyan fajta egyensúlyt találunk meg, amelyben a külvilág nem tudja érinteni az embert és ezáltal eléri valamilyen formában a Nirvánát. Ez egy érdekes szó, ami a vasárnapi anyagunkban is szerepel, ahol megjegyeztem azt, hogy milyen értelemben használjuk, vagyis, hogy mit jelent. Itt nem arról az egyensúlyról van szó, amit úgy fogalmazzunk meg, mint a jó és a rossz egyensúlya, hiszen nem egyszer találkoztunk ezzel a megközelítéssel. Jézus teljesen egyértelműen, szélsőségesen fogalmazza meg azt, hogy Benne kell hinni és ez nem az egyensúly kérdése. Ez egyoldalúság kérdése, ami azt jelenti, hogy az ember Őt engedje be az életébe és Ő határozza meg a jelenét, a jövőjét és a múltját is. Valamiféle más tartalmú az egyensúlynak a jelentése, ami majd a felolvasások kapcsán ki fog derülni. Ivett te kezd el olvasni.

EGYENSÚLY

„A TEREMTETT SZERETETRE VÁGYIK.

Mozdulat jobb kézzel:

A TEREMTŐ SZERET.

Még nincs egyensúlyban a kettő.” (8.b.G.42.o.)

János: Azt állítja az angyal, hogy egyensúlyban kell lennie a szeretetnek, amit ad az ember és annak a szeretetnek, amire vágyik az ember. Mit szóltok hozzá?

Annamari: A Teremtő szeret, nem az ember.

János: És nyilván téged szeret. Az, hogy a Teremtő szeret, de Ő nem vágyik szeretetre. Az, hogy a Teremtő szeret engem és én szeretetre vágyom, az még nincs egyensúlyban.

Márti: Ebben a világban az emberek többsége arra vágyik, hogy őt szeressék. Az neki az öröm, a boldogság, hogy engem szeretnek. Az angyal itt egy új tanítással jön azon túl, hogy azt is tudjuk, hogy az Isten a szeretet és nem csak nekünk kell szeretni, ha nem, hogy a kettő egálban legyen. Az engem szeretést és az én szeretetemnek egálba kell lennie.

János: Mit jelent az a tanítvány számára az a kijelentés, hogy a Teremtő szeret? Ezt azért már a Hang tanításából és az evangéliumok tanításából is ismerjük.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Az angyal azt mondja, hogy a teremtett szeretetre vágyik, ugyanakkor a Teremtő szeret. Az vetődik fel, hogy a teremtett szeretetre vágyik, de nem valószínű a Teremtő szeretetére. Akkor lesz egyensúlyban, ha teremtett a Teremtő szeretetére vágyik.

János: Ez nagyon jó, csak nem a kérdésre válaszoltál. Még egyszer felteszem a kérdést, hogy a tanítvány vonatkozásában mit jelent az a kijelentés, hogy: *A Teremtő szeret*. Mi a következménye a tanítvány vonatkozásában?

Ildikó: Az, hogy a tanítvány is szeret.

János: Majdnem jó, majdnem pontosan fogalmaztál.

Kata: Aki megtér és az Istennel szóba áll és a kapcsolat által újjászületik, előbb utóbb megtapasztalja Istennek azt a minőségét, amit emberi nyelven így fogalmaztunk meg, hogy a szeretet. Azt is tudjuk, hogy ez valójában a teljesség. Az ember nem a teljességet hordozza és nem az Isten teljességében él. Az ember oldaláról megjelenik az a hiány, hogy szeretetre vágyik.

Ivett: Nekem az jutott eszembe erről, hogy a Teremtő a szeretetnek a forrása, az ember nem a szeretetnek a forrása. Az Isten ebben a vonatkozásban az adó, a teremtett pedig a vevő, a befogadó szerepet tölti be. Valamilyen szempontból mindig hiány lesz benne, mivel a végtelen fejlődésre és a végtelen befogadásra van kinyitva.

Timi: Ha ezt fel akarjuk építeni, akkor szerintem az az első lépcső, hogy a tanítványban már az tudatosodik, hogy az Isten szeret. Ő már a szerető Atyaisten képben gondolkodik. Számára ez az első lépés.

János: Az evangélium, Jézus mondata: *Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. (Jn.13.34.)* Mivel az Isten szeret, nektek is szeretetből kell lennetek. Tehát ez azt jelenti, ha a teremtő szeret, akkor magától értetődően, a tanítvány lényegét is elsősorban a szeretet kell, hogy meghatározza. A Hang, hogy fogalmazza ezt meg szeretet vonatkozásában? *Nem az a döntő, hogy engem szeressenek, ha nem, hogy én szeressek másokat.* Miközben azt is állítja, és jól tanítja, hogy az nagyon jó dolog, ha engem szeretnek. Egy bizonyos értelemben annak idején elmentünk egy szélsőségbe, amikor azt gondoltuk, hogy nekünk már nem kell vágyani szeretetre, csak adni kell. Ilyen nincsen. Természetes emberi magatartás az, ha szeretetben él és szeretetet ad, akkor őt is szeressék. Ha nem szeretik, akkor nem rokkan ebbe bele, de az nem egy rossz

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

állapot. Az angyal azt tanítja, a kettőnek kell egyensúlyba kerülni. Erre lehet törekedni, hogy engem szeressenek és én is szeressek, még az Isten vonatkozásában is. Az Isten szeret engem és én a szeretet vágyamban megtaláljam azt a mértéket, amelyben én örömet találok. Megtalálom magamat, nem maradt bennem hiány.

Timi: Én közben rajzoltam két nyilat, ami az egyik odafelé, a másik visszafelé mutat és ez két különálló nyíl. Tehát nem egy nyíl, merthogy én ezt úgy látom, hogy az egy alaptétel, hogy az Isten szeret. Tehát az Isten szeret, mert Ő egyszerűen ebből van. Minden az Ő szeretetéből van, ez nem egy kérdés. A legtöbb teremtett vágyik a szeretetre, amit az Istentől meg is kap. Én azt gondolom, hogy az ember az egyetlen kivétel ebből, akinél valami elcsúszott, merthogy, ha mi emberek is tudnánk mindannyian és én már azt gondolom, hogy mi már kezdjük élni ezt a szeretetet. Remélem, hogy mindannyian tényleg ezt kezdjük minél jobban megélni. Éljük azt, hogy élményként, érzelmként akár a létünkben éljük azt, hogy az Isten szeret. De ezt meg kell találni. Mindaddig, amíg valaki nem tudja megtalálni ezt a szeretetet, addig nem tud rákapcsolódni, összekapcsolódni az Isten szeretetére, addig is vágyik erre a szeretetre. Valójában nem tudja mire vágyik, de keresi mindenhol az életben, hogy ezt a szeretetet megkapja. De ez egy tévedés. Addig nem tud egyensúlyba kerülni a vágy és az adás, ami jön az Istentől, amíg nem tud a két dolog összekapcsolódni. Ilyen szempontból azt gondolom, hogy teljesen természetes vágy a szeretet. Ha viszont ez a szeretet megvan, akkor az emberi kapcsolatainkban is a helyére kerül, mert az alap megvan bennünk és könnyebben kezelhető minden emberi kapcsolat.

Annamari: Arra gondolok, hogy a legtöbb ember az egymás szeretetére vágyik. Az különbözteti meg a tanítványt a nem tanítványoktól, hogy a tanítvány elsősorban az Isten szeretetére vágyik. Lehet ez?

János: Elmondtátok mindannyian a lényegét. Amit elmondtál Timi, én azt úgy tudnám megfogalmazni, hogy az egy természetes állapota a tanítványnak, hogy szeretetre vágyik. Amit már tud, hogy az Isten szereti őt, csak még nem képes kellő arányban megélni ezt. Itt van a hiány. Ha képes lenne megközelítően megélni azt, hogy mennyire szereti az Isten, akkor ez a szeretet messzemenően ki kellene elégítse minden vonatkozásban.

Kata: Erre a megélt szeretetre, a Medjugorje jelenés csodájára mondta a fiatal hölgy, hogy miközben nézte a napot, az a Mária tanítás jutott az eszébe: *Ha tudátok, hogy mennyire szeretlek benneteket, akkor sírnátok örömetökben.*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Hányszor hangzik el hétköznapi hívő ember esetében, hogy: *Uram, már nem szeretsz engem.* Többé, kevésbé talán erről lehet itt szó. Mehetünk tovább. Márti:

Mi az egészség?

Egyensúly.

Ha billen, hiány van.

De soha nem a testben, - Embernél már nem. (22.b.L.142.o.)

János: Azt tanítja, hogy az egészség egyensúly kérdése, de soha nem a testben. Hol?

Márti: A szellemében.

Kata: Így van, joggal írta nagybetűvel az ember szót, mert így egyértelmű lesz azt, hogy aki már az Isten irányába nyitott, ott az a szellemi tartalom hiányzik még, ami az egyensúlyt megadja.

János: Számtalanszor hallottuk már azt, hogy minden testi betegségnek lelki gyökere van. Ebből kifolyólag az emberek bizonyos értelemben szélsőségesen elkezdik azt kutatni, hogy hol van az és akkor ott próbálják megoldani. De ki az, aki a saját lelkébe belelát, hogy milyen ok van a háttérben. Nátha, influenza előfordul mindannyiunknál és talán sikerül is mindannyiúnknak tudomásul venni, hogy ahogy a Kata mondta az előbb, hogy nem vagyunk tökéletesek, nem tudunk tökéletesek lenni minden tekintetben és nem vagyunk mindent tudók. Ezért, aztán nem a lelkünket gyógyítjuk többnyire, hanem a testünket gyógyítjuk, mert a lelkünk öngyógyítása valójában nem is ránk tartozik. Van egy gyógyító, akit úgy hívnak, hogy: Jézus. Ha ennek ellenére beteg valaki, mint ahogy Feri bácsi is négy évig csuklott, akkor annak úgy rendben kell lennie, mert van egy olyan oka, ami az illető lelki távlatában fogalmazható meg, amit valahol csak az Isten és az ő szelleme ismer. Feri bácsira mondták, hogy azért csuklik, mert hazudott a Hangban. Végig hazudta a Hangot és ezt a Gyurka bácsi terjesztette el és a Hangosok közül ezt sokan átvették. Tehát úgy gondolom, van ennek egy olyan háttere is. A Feri bácsit egyszer kérdeztük is a Robival, hogy ez miért van, amire azt válaszolta, hogy megkérdezte a Hangot és azt mondta, hogy vezeklés. Ennyit mondott, hogy ez mit jelent az ő életében, ezt még ő sem tudta kideríteni, nemhogy más.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Elég egyházi fogalom ez a vezeklés, ki tudja, hogy valóban ezt akarta-e Jézus mondani.

János: Ez csak addig egyházi, míg el nem hiszed, mert akkor már hit kérdése.

Kata: Látásmód kérdése.

János: A hit, az látásmód. Ha ő abban él, hogy kell vezekelni, akkor az ő számára az a valóság. Teljesen mindegy, hogy mi a forrása neki és honnan indul ez a gondolat. Ő ennek hitelt adva, valóságnak fordítja az ő életében.

Kata: Itt is igaz a gondolat kötél. Mert ha az ember fejében az rögzül, hogy nem szeretnek, mert nem úgy kapja a szeretetet, ahogyan ő elgondolta. Vagy másik esetben, ha egy lelki problémába beleragad és nem lát rá, hogy másképp is lehet csinálni, más megoldás is létezik, és ha nem tud a fejében és a szívében rendet tenni, nem tud újjá lenni, akkor marad a régiben.

Timi: Nekem nagyon kijózanító és mindent megfordító ez a négy sor. Akár, ha azt nézzük, amit elmesélt a János, hogy történik egy fizikai betegség és ebből hívő emberek a mai napig azt mondják, hogy ennek az embernek biztos valami sara van. Én ebben a négy sorban pont azt látom, hogy vegyük már észre, ne ragadjunk le a sárba. Nem az az érdekes, hogy a kisujjam eltörött, hisz ettől nem leszek se jobb, se rosszabb ember és attól sem, ha csuklik valaki, hanem milyen a szívem, hol vagyok szellemileg. Ez az egészségem. Az, hogy a testemmel mi van, hát történhet bármi, ami nem attól van, merthogy én egy gonosz ember vagyok. Vegyük már le a fókusz a sárról.

János: A Hang hogyan fogalmazza meg, és ezt mi is egy bizonyos mértékig átvettük, amikor azt mondtuk, lehet-e betegen szeretni?

Lehet, csak nehezebb.

János: Tehát lehet, csak nehezebb.

Ivett: Most lesz márciusban előadása az életigenlésről Nick Vujicic prédikátornak, annak a szerb férfinak, akinek nincs keze és lába. Az előadásaival stadionokat tölt meg.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Amit a Timi mondott, szöget ütött a fejemben, mert azt tanítja az angyal, hogy megbillen valami az emberben, amikor beteg lesz. Maradjunk a csuklásnál.

Timi: Én pont azt látom, hogy itt a szellemről van szó.

Ivett: Az egészség sem a testről szól, hanem a szellemről.

Márti: Persze, de megbillen benne valami.

Timi: De ettől nem lettem rosszabb.

Erről beszélünk.

Márti: Valami akkor sem stimmel.

Mi nem stimmel?

Márti: Ha megbillent benne valami.

Timi: A szelleme beteg akkor is. Lehet nagyon beteg a szelleme valakinek akkor is, ha csodálatos és gyönyörű testileg, alkatilag. Attól még a szelleme lehet beteg.

János: A kérdésem az lenne, ha testről lenne szó, akkor hogyan értelmezzük azt, hogyha billen, akkor hiány van. Vajon milyen hiány jelentkezik a testben, ami az egészséget érinti, mert billen. Most ne a vitaminokra gondoljatok. A hiány milyen területen jelentkezhet?

Ildikó: Szellemi hiányról van szó.

János: Nyilván. Hadd kérdezzem meg, azok az emberek, akik nem a szerető Atya hitében élnek, egészségesek-e szellemileg?

Nem.

János: Betegek?

Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Bizony betegek. Mi a hiány?

Isten.

János: Minden. Nem látják sem magukat annak, akik, sem az Istent, sem a valóságot, semmit nem látnak annak, ami. Minden hiányzik. Ezt mindennek lehet mondani, csak egészségnek nem. Arról beszéltünk, hogy egy fizikailag beteg ember is lehet-e egészséges szellemileg?

Igen.

János: Hogyne. Itt erről van szó.

Ivett: Az egészségből az egész, akkor jön létre, amikor nincs hiány. A másik felem az Isten, és ha ezt megtalálom, akkor vagyok egész.

János: Annamari te jössz.

Vigyázz a mértékre!
Mert ami több, úgy le, mint föl,
az letérés az útról.
Ezért érzitek: sok - kevés.
A KETTŐ KÖZT VAN AZ ÚT: EL-ÉG.
Az „elég” az egyensúly
erő és anyag, véges és végtelen között. (28.b.G.180.o.)

János: Miről tanít az angyal az egyensúly vonatkozásában? Az Istenhez vezető út vonatkozásában tanít. Itt azt tanítja, hogy amíg több úgy lefelé, mint fölfelé. A múltkor arról beszéltem, hogy az embernek elsősorban a szellemét kell építeni, gazdagítani, de ne hanyagolja el a testét sem. Ugyan erről van itt is szó. Ez csak egy hasonlat. Az anyagi világban hassunk, alakítsunk, változtassunk. Ezzel nekünk foglalkoznunk kell, mert itt vagyunk benne. Nem ezért vagyunk itt, de benne vagyunk. Tehát a szellemiakkal és az anyagiakkal való foglalkozásban meg kell találni az egyensúlyt, az erő és anyag, a véges és végtelen között. Ha nem találjuk meg, az letérés az útról. Érdekes dolog, mert az ember hordozza az anyagiságát és a szellemiségét is és hajlamos arra, hogy egyoldalúvá tegye ezt, csak az egyikkel foglalkozzon. Úgy szokták ezt mondani, hogy elefántcsonttoronyba viszi bele magát. Ezt az írók, költők meg szokták tenni, hogy csak az anyaggal foglalkoznak, a szellemivel meg nem. A világiak ezt meg

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

szokták tenni. Tehát a kettő között a mérték, az egyensúly, döntő kérdés, mert ha nem találja meg az ember ezt, akkor letér arról az útról, aki maga az Isten.

Kata: Az *letérés az útról*. Abban az értelemben is tudok tartalmat adni ennek, hogy a saját egyéni útjáról.

Deti: Akkor azok az emberek, akik elvonulnak, hogy csak a szellemükkel foglalkozzanak, akkor ők sem az Isten felé vezető úton vannak.

János: Hogy fogalmazta meg ezt Pál?

Kata: Azt nem tudom, de azt el tudom képzelni, hogy valakinek az az életfeladata, hogy elvonuljon.

Deti: De akkor, hogy tud adni?

Kata: Abban az életében amikor elvonultan él, önmagában tapasztal meg olyan dolgokat, amit a következő életében tud adni. Ebben az életében előkészület van a bensőjében arra, hogy az Istennel való kapcsolata tisztuljon vagy valami hasonló. Ne gondoljuk azt, hogy valami is szükségtelen vagy hiábavaló.

Deti: Persze, csak azt gondolom, ez nem az Isten útja. Vagy az Isten felé vezető út?

János: Eszembe jutott, nem Pál mondta, Jézus tanította, hogy: *Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem őrizd meg őket a gonosztól. (János17.15)* Itt ugyan erről van szó, mert a világban dolguk van. A tanítványnak mi a dolga? Az, hogy hatni tudjon, hogy továbbadja a tanítást.

Ivett: Mécestartóba tett mécses legyen.

János: Egészen pontosan. Az angyal ezt egyébként feladatként is megfogalmazza, az önzetlen tettben, meg az AD-ban. Ha a tanítvány erről letér és ha csak az egyikkel vagy a másikkal foglalkozik, akkor már nincs az Isten felé vezető úton.

Kata: Nincs átalakulás.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nincs olyan átalakulás, mert átalakulás mindig van, csak nincs azzá való alakulás, akivé válhatna. Tehát meg kell találni az egyensúlyt. Mehetünk tovább?

Igen.

Alkoss csendből TETTET!
Bármi hangos szerszámod,
csenddé válik az anyagban.
József szeretett asztaloskodni.
Csend... Egyensúly... Mérték.
A fűrész recseg, amit létrehoz,
csendet, békét, egyensúlyt áraszt. (30.b.J.198.o.)

János: Hol? *A fűrész recseg* mégis egyensúlyt békét áraszt. Hol?

Kata: Az alkotásban.

Deti: Józsefben.

János: A szívben. Miért? Mert azt teszi, amit kell, nem, amit szeret. Ha ő egy olyan ember, aki építeni szeret és ez a foglalkozása, akkor neki az építés természetes állapota?

Igen.

János: Az embernek meg kell találnia a természetes állapotát itt a földön.

Kata: Ez meg van fogalmazva az angyal tanítás dőlt betűs szövegében, ahol Gitta azt magyarázza, hogy: *Az egyéni adottságokat felismerni, elfogadni és megélni: a NÉGYHEZ vezető egyetlen kapu. Ehhez a kapuhoz mindenkinek saját kulcs adatott. (45.b.287.o.)*

János: Igen, mert ha az ember a helyén van, és azt teszi, amit kell, akkor a szívében béke, csend és egyensúly van.

Timi: Ez eddig nekem nem is esett le, hogy az ember a munkája által is mennyire tud adni azzal, ha a helyére került.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Az, aki a munkáját hivatásnak éli meg, számára az nem fizikai nehézség, hanem egy gördülékeny, olajozott állapot, amit örömmel él meg.

Timi: Most látok rá, hogy József amit bútorosként tesz, amit csinál, amit épít, az is adás.

János: Kata te a következőt.

A Hét Erő a tiétek.
VEGYÉTEK ÉS EGYÉTEK! DE TEGYÉTEK IS!
A megtétel és az étel arányos legyen,
mert egyensúly kell a hegyen.
Egyensúly, béke s a csend.
Ott fenn az lehet csupán. (44.b.284.o.)

János: Milyen hegyről van szó?

Kata: A szív mélységéről.

János: A szívről van szó. Nagyon érdekes dolgot fedeztem fel már régebben, hogy az Istent többnyire a tanításokban hegygel írják le. Egy felmérhetetlen nagy magasságú hegynek. Van egy olyan könyv is, ahol valaki a másvilági élet élményében azt élte meg, a klinikai halál állapotában, hogy neki meg kell másznia azt a hegyet. A hegy tetején a Golgota volt, a kereszt. Különböző akadályok voltak, amit azért nem tudott megtenni, talán csak félútig, mert vissza kellett neki jönnie. Több vonatkozásban is találkoztam már azzal a képpel, hogy az Istent egy hegygel írják le, fogalmazzák meg.

Timi: A hegy sokféleképp társul az Istenhez, vagy az Istenekhez. A görög hitvilágban az Olimposz.

Kata: A hegynek van egy biztos alapja, amire épül és a magasság felé tör.

János: Háromszög a képe és tudjuk, hogy a csúcsán ott van az Isten.

Kata: Lilit, amikor tanítja az angyal a jeléről, ott is háromszög a Lili jele, amely fölé az Isten háromszög jele épül. (33.b.L.223.o.)

János: Detti te következőzel.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Nem kevés a hitetek, csak a tettetek.
Amennyi a hit - annyi legyen a TETT!
Csak így lehet.
Aki fenn áll a hegyen,
annak egyensúlya legyen!
Különben szíve súlyosan vét,
mert lábunk a semmibe lép. (79.b.414.o.)

János: Megint a hegyről van szó. *Aki fent áll a hegyen*, aki az Istenben éli meg magát.

Nem kevés a hitetek, csak a tettetek.
Amennyi a hit - annyi legyen a TETT!

János: Mert nem tehet többet, mint a hit és nem lehet több a hit, mint a tett. Meg kell találni az egyensúlyt, meg kell találni a mértéket. Ha valaki csak hiszi és nem tesz,

Kata: Akkor van az, hogy: *Szíve vét és a lábunk a semmibe lép.*

János: Akkor a hitnek nincs értelme. Ha valaki csak tesz, de nem hisz, akkor meg ész nélkül tesz. Nincs alapja a tettnek. Isten nélküli. Meg kell találni az egyensúlyt, azt a mértéket, ami a hit és a tett között van, hogy annyi legyen a tett, amekkora a hite.

Deti: Az a kérdésem lenne, hogy az ember ahhoz, hogy megtalálja az egyensúlyt a hit és a tett között, ahhoz a szíve vezérli?

János: Igen, jó. Mondjatok egy példát arra, amikor ez nem valósul meg.

Ildikó: Ha valaki nem szeretetből csinál valamit.

János: Ha azt akarod mondani, hogy van egy olyan ember, aki hiszi azt, hogy az Isten mindenkit nagyon szeret, de ő viszont nagyon sok embert nem szeret.

Ildikó: De fordítva is igaz.

János: Mert a szeretet az tett, ebben a vonatkozásban.

Ildikó: Igen, csak nincs neki hite.

Deti: Én a tanítvány vonatkozásában mondom természetesen.

Ivett: Sok olyan Hang levél volt, amiben arról volt szó, hogy az illető valami problémát hozott a Hang elé. Erre a Hang azt válaszolta, hogy miért nem akkor kérdeztél meg Engem, mielőtt döntöttél volna. Tehát a hit és a tett nem került egyensúlyba.

János: Nem hitte el, hogy Jézusnál van a megoldás.

Ivett: Nem gondolta, hogy a hit és a tett így jön össze.

János: Nagyon jó, köszönöm szépen.

Ildikó: Én szólnék. A hegy vonatkozásában, ott is az van, amikor az egyéniségről tanít. Úgy látszik, ez egy kiemelés a dolognak az angyal tanításában.

Kata: Az angyal tanításában ez a hegy szimbolikusan jelenti, hogy egyéniséggé kell válni. Mint ahogyan a hegyek is egyenként kiemelkednek a természeti világban, az ég felé törnek, ugyanúgy, minden embernek is, egyéniséggé kell kiforrasztania, amihez minden lehetőség adatott. Ezt mindenkinek magának kell megtalálnia és megtennie.

Ivett: Az is eszembe jutott, annak a szétdarabolása például, hogy a szeretetet is gyakorlati és elméleti szeretetre bontottuk. Az elméleti a tanulás, háttérbe szorult, míg a gyakorlati szeretet pedig előtérbe került.

János: Köszönöm szépen, újra te következél, az utolsó kigyűjtést olvasd fel.

Hannához:

A te dalod,
hogy ajánld fel szívedet.

Az egyensúlyt őrizd, a negyediket. (87.b.444.o.)

János: Elérkeztünk az ominózus mondathoz. Hogyan lehet magyarázni?

Márti: Én jelenleg úgy látom, ez a felszólítás, hogy: *Őrizd a negyediket*, az jelenti a menóra szerinti embert, aki jelen esetben a Hanna. Ő már találkozott az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

angyal tanításával, újjászületett, elindult ezen az úton. Őrizze magában mindazt, amit tanult, mert ami későbbiekben ezután következik az életében, ahhoz erre nagyon nagy szüksége van.

A te dalod.

János: Ezt hogyan értelmezzük?

Kata: Az Istennel való kapcsolatod, ez a te utad.

Ildikó: Az életutad.

János: Ez egy jó szó, hogy a te jelenlegi életutad, a te dalod. A te életutad az: *hogy ajánld fel a szívedet*. Az angyal tanítja a Hannát, aki többé kevésbé már érti azt, mivel ez az utolsó előtti tanítás, hogy mi is az ő feladatuk és az ő személyes feladata. Végső soron mondhatom azt, hogy híd legyen az anyag és a szellem világa között. Mondhatnám úgy is, hogy a teremtett és a teremtő világ között. Hét síkot fogalmaz meg a menóra. Közepén a negyedik, az ember. Az ember, ennek alapján mondhatom azt, hogy akkor tudja a híd szerepét betölteni, ha megtalálja az egyensúlyt az anyag és a szellem között. Nem lehet több az anyag, mint a szellem és a szellem nem lehet több mint az anyag. Őneki, mint hídnak, tehát a híd szerepére, az átalakító, a lényegi szerepére vonatkozva, megfogalmazhatja-e úgy, hogy ezt az *egyensúlyt őrizd*. De ezt csak akkor tudja megtenni, ha a szívét felajánlja, mert mint ember nem képes erre. Mit szóltok hozzá?

Annamari: Nekem még mindig az a problémám, ami eredetileg volt, hogy azt mondjuk, hogy átalakító. Azt kell átalakítani, hogy a száz súlyos pontból fénysugár legyen. Itt akkor, hogy lehet egyensúly?

János: Nagyon tévedsz. Nem feladata az embernek, hogy átalakítsa a súlyt.

Ildikó: Sőt, vállalni kell.

Annamari: Az rendben van, de itt a 15. beszélgetésben Lilivel épp arról beszéltünk, hogy ami a földhöz kötött, azt kell átalakítani szellemivé.

János: De nem így.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Én azt gondolom, hogy ebben a tanításban elsősorban a szellemiség vonatkozásában fogalmazza meg az egyensúlyt az angyal, míg a 15. beszélgetésben a kötelekkel kapcsolatban, az anyagi vonatkozásban, a hústest vonatkozásában. Tehát ott a kötéllel kapcsolatban, nem az egyensúlyról tanított, csak te ezt valahogyan a kettőt összekapcsoltad. De nem erről van szó.

János: A kötél, ami az embert a földhöz köti vonzza, természetes velejárója a szellem anyagtestben való megjelenésének. Erről beszéltünk amikor azt mondtuk, hogy meg kell találni az egyensúlyt az anyag és a szellem között mindenben. A munkánkban is, akkor vagyunk a helyünkön. Mert a szellem anyagba öltözött. Nem azért, mert oda muszáj volt menni, vagy, mert a szellemnek kedve volt, hanem azért, mert ez a szellem fejlődésének az egyedüli útja. Ez azt jelenti, hogy az anyagot, a súlyt, a kötelet, vállalni kell. Aki nem vállalja, az letér az útról. Az semmi. Az ember feladattal jött ide a földre. Fejlődni jön és nemcsak azzal a feladattal, hogy rátaláljon a szellemi feladatára és abban munkálkodjon, ha nem, hogy az anyagot is alakítsa, mert ő is teremtő. Mondhatnám, hogy az Isten társteremtője. Tehát neki dolga van itt. Az anyagot, a súlyt, a kötelet vállalni kell. Arról tanít az angyal, hogy ez a kötél olyan kötél, amit a hétköznapi ember csak súlynak, nehézségnek, érez. Reggel fel kell kelni, el kell menni dolgozni és ott rengeteg ember van, akikkel dolgom van, el kell őket viselnem. Miután hazajövök, otthon a gyerek, akiket el kell látnom és mindenből csak a súlyt érzi és szabadulni akar tőle. Nem látja azt, hogy az a feladat, ami az anyagvilágba köti, az ugyanaz a fölfelé összekötő kötél az Istenbe, csak ő ezt nem látja. Nem hisz benne, de ez akkor is létezik és ezt akkor látja meg először, amikor megtér.

Annamari: Akkor mitől átalakító az ember?

János: Mit alakít át az ember?

Kata: A látásmódját, a gondolkodásmódját.

János: Azt is, de mi a nagy átalakítás? Például, amikor a halált életté alakítja, mert tudja, hogy nincs halál. Végsősoron az anyagot átalakítja szellemmé.

Annamari: Erre gondoltam én is.

János: De hogyan?

Kata: A felismerések sorozata által.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: De hogyan?

Deti: Mindenben lásd meg *Őt*.

János: A látásmódja által, mert ha te nem csak tudod azt, hogy az Isten mindenben benne van, -szerintem ez a kulcsa mindennek-, hanem már éled, hogy az Isten mindenben benne van, akkor már átalakult az anyag szellemmé, hiszen mindennek *Ő* a forrása. Ha mindenben a forrást látod, akkor az anyag már elveszti a súlyát és csak a szellem marad.

Ivett: Szerintem ezt nem is itt fogjuk inkább megtapasztalni, hanem odaát. Annak a súlyát, hogy itt az ember miben tud hinni, mert ha az ember már tud ebben gondolkodni, akkor már esélyt ad arra, hogy képes legyen azon túllépni, hogy én nem az anyagtestem vagyok. Nagyon érdekes volt, hogy volt egy kedves kolléganőm, aki fél éve halt meg és megint vele álmodtam. Megint azt álmodtam, mint nem tudom hányadik elhunyttal kapcsolatban, nem tudtak azon túllépni, ami itt a Földön volt. Nem tud azon túllépni, hogy *ő* anyagtesti ember. Ez az elválasztó vonal, ez valami elképzelhetetlenül erős. Tehát, ahhoz, hogy ezen a ki vagyok énségen, az ember itt az anyag testén túllépjen. Ez, valami iszonyatos nagy dolog. Itt nem érezzük, amikor beszélgetünk róla, de, hogy mit viszel magadban, azzal odaát találkozol, és ott tapasztalod azt meg. Volt olyan rokonunk, akivel szó szerint évekig ezt álmodtam és az volt a vége, hogy üvöltöttem vele álmomban, hogy fogd már föl, hogy meghaltál. Mennyire nehezen mennek ezek a számukra, ami már nekünk érthető dolgok, egy adott élet számára. Ilyenkor iszonyú súlya van annak, ilyen értelemben, hogy szellemivé alakítani az anyagot, mert már nem azt fogod gondolni, hogy én Annamari vagyok, aki oda átment.

Annamari: Igen, ezért éreztem, hogy ilyenkor már nincs egyensúly. Ha minél inkább mindenben az Istent látom, akkor az anyag egyre jobban elveszti a jelentőségét.

János: A végén, de most neked feladatod van. Te még nem értél célba. Ahhoz, hogy célba érijél és ezt az állapotot megéld, neked feladatod van. Ebben a feladatodban egyensúlyt kell találni ahhoz, hogy ez meg tudjon valósulni.

Timi: Én azt gondolom, hogy nem elveszti az anyag a jelentőségét, hanem háttérbe kerül.

János: Átalakul.

Timi: Az anyagot nem szabad semmibe venni, hiszen az is az Isten gyermeke. Hogyan mondhatnánk azt, hogy nincs jelentősége. Nagyon nagy jelentősége van, csak éppen akkor, amikor az ember belehelyezi a hitét, és ha azt hiszi, amit az Ivvett is mondott, hogy egy húsdarab vagyok, akkor az eltévedt. Nem a helyén van. De ha tudja, ha a tudom azt, hogy egy szellem vagyok és most ezt a hústestet viselem és ebben tevékenykedek, alakítom az anyagot és magamat, teszem a dolgomat, akkor az anyag a helyére tud kerülni.

Kata: Ezt a négy sort úgy fogalmaztam meg magamnak, hogy Hannának ebben a földi életében az a feladata, hogy lehozza az angyal tanítását, vagyis e potenciális kapcsolat lehetősége által az angyal üzeneteit szavakba öntse. Erre figyeljen, a teremtett és a teremtő világ közötti kapcsolatában. Lehozza az angyal tanítását és ehhez neki minden területen kell az egyensúly. Az anyag, a lélek, a szellem területén is, mert ha nincs azon a rezgésszámon, hogy találkozzon az angyal rezgésszámával, nem tud egyensúlyba kerülni, akkor vét. A második kötetben van, amikor úgy kezdődik a lejegyzett tanítás, hogy *váratlanul az angyal üzenetét hallja*. Azt az egyensúlyt, azt az állapotot a Hannának kell megtalálnia, hogy a kapcsolat állapotoszerűvé váljon és akkor mindaz, amit a szívében tud, akár a tanítás, akár a megélt élmények által, a tétlen és a kiáradásán keresztül tudja realizálni.

János: Elfogadom, amit mondasz, de én elég nagy hangsúlyt helyezek arra, hogy őrizd a negyediket.

Kata: Persze, e nélkül nem valósul meg, amit az előbb mondtam. Az ember helye a világmindenségben a teremtett világ és a teremtő világ között van.

János: Nem csak órála van szó, hanem magáról az emberről, a feladatról. Ennek a negyedeknek elég tág értelmezése lehet ebben a vonatkozásban.

Kata: Ezt, az angyal tanítás által tudjuk.

Márti: Ez mindenre kiterjedő dolog.

János: Maradt-e még valakiben valami?

Timi: Nekem az jutott eszembe, hogy a Hannának a szerepe, és ami még utána reá várt, amiről azt mondták, hogy elvesztette az eszét, azt hiszem, hogy neki valóban nagyon nehéz helyzete volt. Fizikailag és szellemileg is. Tehát

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

különösen nagyon nehéz volt az ő érzékenysévével még utána megélni azt, hogy neki ez egy üzenet volt.

János: Köszönöm szépen. Rendben van?

Igen.

János: Akkor folytatjuk a 15. beszélgetést Lilivel, amelyben ott tartottunk, hogy:

A lehúzó erő vonala ugyanaz a vonal,
mint a felemelő erő vonala.
Csak az irány más.

A világ elsősorban súlynak érzi, a tanítvány pedig lehetőségnek. Dönthet, hogy lent vagy fönt, csak az irány más. Súly az egyik irány és hit a másik irány. Készítettem egy kigyűjtést, hogy megtudjuk milyen hitről is van szó az angyal tanítása szerint. Mi már látjuk azt, hogy a hit az embert természetének természetes része?

Kata: Igen, az ember bír egyedül ezzel a képességgel.

János: Képesség, ami mindenki benne van. Akár így gondolja, akár nem, hisz valamiben. Hit nélkül létezni nem tud. Az lenne a kérdés, hogy az angyal itt milyen hitről beszél. Erre kapunk választ a kigyűjtés kapcsán. Nézzük, mit tanít az angyal a hitről.

HIT.

AZ Ő BELÉ, - ÉN BELÉM, - TE BELÉD VETETT HIT. (6.b.L.38.o.)

János: Pontosítsuk, mi az, hogy:

Istenbe veti a hitét.

AZ Ő BELÉ,

ÉN BELÉM

Az angyalba veti a hitét.

TE BELÉD VETETT HIT.

A saját magadba vetett hit.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Miről van szó, amikor azt tanítja: *A hit - mozdulat felfelé*. Ez a felemelő erő vonala. Érthető ez? Tehát konkrétan erről van szó, amikor azt tanítja, hogy: *A te beléd vetett hit*. Ezt máshol úgy is van, hogy:

HA ÖNMAGADBAN HISZEL, *BENNE* HISZEL. (36.b.G.237.o.)

János: Kata te jössz.

Figyelj! *Te magad vagy a híd*.

Nem vágyódhatsz a teremtő sugárzás képessége után,
mert adatott. Híd vagy önmagadban is.

A vágy nem híd.

Csak a HIT a híd.

Ami nem volt, nincs most sem, de lesz:

A Megváltás. (19.b.G.113.o.)

János: Tehát a megváltáshoz a hit a híd. Azt tanítja: *Te Magad vagy a híd*. Hogy lesz az emberből híd?

A vágy nem híd.

Csak a HIT a híd.

Ugyanakkor, te magad vagy a híd. Ha te magad vagy a híd és csak a hit a híd, akkor, te magad vagy a híd.

Kata: Csak úgy tud híd lenni, hogy ez a hit egy olyan benső meggyőződés, olyan elő erő, ami nem állít meg. Azért tudok a hídon átmenni, azért tudok a feladatban, a mindennapi életben elem álló próbákon átmenni, ill. megoldani.

János: Hogyan lehet az ember hit?

Márti: Már a Hangból megtanultuk, hogy itt a földön hitből élünk, odaát meg tapasztalásból.

János: Mi a hit?

Kata: Élő, alakuló erő, az angyal tanítása szerint.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Deti: Meggyőződés, amire ráteszem az életem.

János: A meggyőződést azt jelenti, hogy kételkedésmentes. Ha ez a kételkedésmentes meggyőződés nincs, már a híd vonatkozásában, mert azt tanítja: *Te vagy a híd*, akkor ezt el kell hinned. Még hozzá úgy kell elhinned, hogy azonossá váj vele, kételkedésmentesen.

Kata: Én ezt úgy éltem meg, hogy ez egy olyan forrás bennem, amitől nem tudok eltérni.

János: Te.

Kata: Azt mondom, hogy én ezt így éltem meg magamban.

János: Ez egy nagyon-nagyon jó dolog, de vajon a hívő ember is így élné meg?

Kata: Az-az ő ügye.

János: Nem egészen, mert az angyal azért tanítja az embert, mert nem olyan amilyennek lennie kellene. Nem úgy gondolkodik, nem úgy hisz, ami ahhoz szükséges, hogy ő valóban híd legyen. Amikor azt mondja: *Te magad vagy a híd*, akkor már most, magad vagy a híd?

Kata: Hogyne, persze.

János: Hogyan? Akkor megcsináltad azt, hogy az anyagot átvitted a szellemvilágba?

Kata: Elindultam, mert ez is egy folyamat.

János: Megcsináltad? Ha te magad vagy a híd, akkor megcsináltad?

Kata: Ez is egy folyamat.

János: Akkor nem csináltad meg, mert a híd az összekötő. Összeköti a kettőt. Más kérdés az, hogy tudok róla, hogy elhiszem és ez valóban már megvalósult. Mindenben meglátod Őt teljességében?

Kata: Másképp éltem meg.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nem az a kérdés. Itt a Földön Kata, csak törekvésében vagyunk ezeknek. Ha elhinnéd azt, amit az angyal tanít, hogy milyen gyermekek vagyunk még mi, kivétel nélkül. Mi magunk is, hogy milyen hihetetlenül keveset tudunk. Keveset tudunk megvalósítani, megélni, megérteni, mind ebből. Nekünk még nincsenek igazán a megértéshez megfelelő képességeink sem, hogy a híd szerepünket megvalósítsuk. Arról nem is beszélve, amikor azt mondja az angyal, még külön vagyunk, majd, ha együtt leszünk, akkor. Amikor azt mondja, azt hiszem a Lilinek, hogy próba volt, azért nem tudtál nekem énekelgetni az erdőben, mert messze voltál tőlem.

Kata: A Gittának mondja.

Timi: Én azért azt gondolom, hogy vannak és mindenkinél, vagy legalábbis sokaknál olyan megélések, ami nyilván nem minden területen, de bizonyos helyzetekben megvalósultak, akár nálunk is. Nekem egy hétköznapi dologban épp tegnap mondta az egyik barátnőm, amikor lovat mozgatunk, már két, három éve mozgatok egy nagyon beteg lovat. Egy terápián van, nagyon elhanyagolták, rossz körülmények között tartották és úgy nézett ki, hogy ebből már nem lesz ló. Mindenki lemondott róla. Én erre azt mondtam, én foglalkozom vele és tudom, hogy ez egy jó ló és ebből lesz ló. Mindenki legyintett rá és amellet voltak, hogy el kellene altatni. És most ott tartunk, hogy lett belőle ló. Azt mondta ez a barátnőm, hát tudod, ezt a lovat, csak a te hited tartotta életben. Ez a te hitednek köszönhető, hogy ilyen állapotban van, hisz ebben senki nem hitt, csak te. Ez most eszembe jutott és azért mondtam, hogy ez olyan kis apróság, de én ebben a picike dologban híd voltam. A kislányom, aki hároméves koráig egyetlen szót nem beszélt idegenekkel, ott is megkaptam, hogy ez a gyerek egy kicsit retardált és valami alternatív iskolába kellene mennie. Most az alapfokú felsőoktatási szintet fogja megcsinálni az egyetemen. Teljesen egészséges és én akkor is tudtam és nem csak gondoltam, vagy reménykedtem, vagy könyörögtem az Istenhez, ha nem tudtam, hogy vele minden rendben van. Vele úgy kell foglalkozzak és akkor minden rendben lesz. Semmi kétségem nem volt ebben. Ezek kicsi a dolgok, de most kapásból hirtelen ezt tudom mondani, hogy voltak, amikor megéltem ezt, hogy semmiféle kétségem nem volt a dologgal kapcsolatban. Mindenki azt mondta, hogy itt nagy bajok vannak. Én tudtam, hogy semmi baj nincsen.

Kata: Most már merem én is a Timi után mondani, hogy amikor azt tanítja, hogy *híd vagy önmagadban is*, nem a teljességben, nem a teljes megváltás vonatkozásában, szó sincs róla. Azt gondolom, hogy nekem olyan nagyon régről az a mottóm, hogy: nincs lehetetlen, csak tehetetlen. A hit és ez a benső

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

meggyőződés, kézen fogva jár nálam és tudtam minden feladathoz ezzel az erővel úgy hozzáállni, hogy az megvalósult. Nyilván ezt lehoztam és tudom, hogy nem mindenki van így, kinek mi adatott. A saját magam vonatkozásában mondtam, amit mondtam.

János: A Hang ezt úgy fogalmazza meg, amiről beszéltek, amikor a világba azt mondja valaki, hogy ha majd csoda történik, akkor hiszek. Erre megfordítja a Hang és azt mondja, ha hiszel akkor csodákat fogsz megtapasztalni. És ez a második az a terület, ami a mi életünkben megjelenik. Mivel hiszünk és nem a hitnek a mértéke a kérdés, hogy ki milyen erősen, hiszen Jézus azt mondja, hogy ha mustármaghoz hasonló hitetek lenne.

Timi: Ezek olyan mustármagok.

János: Jaj a Hármashatárhegynek.

Timi: Azért az, a mi picike kis életünkben.

Kata: Én is azt gondolom, hogy eltelt kétezer év és valami picit csak összelapátoltunk már magunknak az életeink folyamán.

János: Azt mondom, ha a hited valóban megvan, akkor visszaigazolódik a csodák által. A csodákra is rá kell látni.

Deti: Nem mindenki látja a csodának azt, amit mi csodának látunk.

Kata: De minimum, hálát adni érte.

János: Amit te kételkedésmentesen annak minősítesz.

Ivett: Ez nem az általános.

János: Amit az előbb említettél: *Te magad vagy a híd*, ezzel számomra azt mondja, hogy a lehetőség van meg benned. Ezt nem tudod magadról levetni, mert ember vagy. Nem a kész híd vagy, hanem a híd lehetőség vagy. Amikor azt mondja, hogy normális esetben, vagy abszolút esetben, nem vágyódhatsz a teremtő képesség sugárzása után, mert adatott. Nem tudsz róla. Akkor, persze hogy vágyik valaki. Van egy másik hely, ahol arra hívja fel a figyelmet, hogy kérned kell. Folyamatosan kérned kell, hogy sugározz. A képesség benned van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ha nem lenne benned a képesség, hiába kérnéd. Ez az, hogy: *híd vagy önmagadban is*. Az ember és a híd ugyanaz. Ember, kettőspont, híd.

Timi: Csak el kell hinned.

A vágy nem híd.

János: Az, hogy vágyom valamire, csak a hit. A híd, a hiteden keresztül vagy képes ezt megvalósítani. A hitedre alapozva:

Ami nem volt,

János: Így folytatja tovább:

nincs most sem,

Jézus nem váltott meg.

de lesz.

János: Tehát nem vagyunk a megváltás állapotában, csak a lehetőség van meg bennünk.

A megváltás.

János: Amikor a híd szerepünket betöltjük. Az időnk elment.

Deti: Itt a földön és nem odaát.

János: Nem tudom, hogy milyen lét állapotában teljesedik be az embernél ez. Azt is feltételezik, hogy amíg ez be nem teljesedik, addig mindig vissza kell jönni. Ez pedig elképzelhetetlen, mert itt a Földön nincs meg az a szellemi fejlődési lehetőség, az a kapacitás, ami ezt lehetővé teszi, mert akkor nem földhözragadt testben élő emberekként élnénk. Akkor napszemüveget kellene felvenni, hogy rád nézzek. Több kérdést vet fel, hogy ez milyen lét állapotában teljesedik be az embernél. Mikor képes erre. Mindenesetre az angyal azt tanítja, hogy a megváltás csak akkor történik meg, amikor egy leszek Vele. Az meg nem valószínű, hogy itt a Földön történik meg.

Deti: Az angyalommal?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Igen. Még nem tudjuk ki az-az angyal.

Deti: Külön lelkünk van, vagy mi van? Egy lélek vagyok az angyalommal?

János: Majd vasárnap felvetjük a kérdést.

Deti: Nem lehet darabolni a lelket.

János: Hát nem biztos. A lelket igen nem lehet, de hogy a szellemnek különböző megjelenései lehetnek, ugyanannak a szellemnek, más minőségben.

Kata: Még a végén beigazolódik az, amit pár évvel ezelőtt mondtam, hogy egyszerre, egy időben megjelenhet különböző testet öltésben, különböző élet feladatban az emberi szellem. Tehát, egy időben akár két helyen is testet ölthet ugyanaz a szellem.

Deti: Nekem ez így egy harakiri volt itt a végén.

János: Én csak azt javaslom nektek, hogy amit kaptatok anyagot a vasárnapi örömnepünk anyagával kapcsolatban, azt otthon alaposan rágjátok át. A kérdés az, hogy egy vagyok vagy kettő? Tehát az angyal is én vagyok-e, vagy valaki más. De ha én vagyok, az a fenti én vagyok-e? Kérdés az, hogy hogyan? Ki az, hogy én?

Deti: Már megint, ki vagyok én.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István